

[Bente Juncker]

forstår vi så udmærket i CD, og dette problem er da også løst i aftalen.

Når så hr. Anker Jørgensen her i dag taler om bistandshjælpen på den meget negative måde, det blev gjort her, og når den socialdemokratiske ordfører betegner dette som fattigdomsgrænsen, må jeg betegne det som groft uanstændigt. Jeg synes, det er katastrofalt, som det at gå på bistand blev nedvurderet. Vi må ikke håne de mennesker, der er i nød og derfor går på bistand. Det er deres ret. Det sociale system deklasserer ikke de mennesker, der er tvunget til at bruge det. Med bistandshjælpen kan der jo netop hjælpes individuelt, og jeg synes ikke, det klæder socialdemokratiet at betegne dette som fattigdomsgrænsen. Ved enhver given lejlighed roser socialdemokraterne sig jo af, at de har været med til at bygge systemet op, og det har de også.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det skal være til fru Bente Juncker angående bemærkningen om bistandshjælp. Det var også inde i debatten før, da hr. Estrup havde ordet, at denne ordning har vi været med til at lave, og det er vi også meget glade for, men det, vi ikke er så glade for, er de forringelser, der er lavet i bistandsloven, og som man bygger videre på her. Det er også noget med, at det er en ret, man har, og ikke noget, man skal tvinges over på, som der er lagt op til her.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg hørte til min store undren, at fru Bente Juncker var i gang med at indføre betalt frihed til uddannelse. Det var dog den groveste forvrængning af dette forpjuskede forlig, vi har hørt i dag. Sagen er jo den, at i forhold til betalt frihed til uddannelse får alle en retighed på et ydelsesniveau, der svarer til den ydelse, man får, når man er på arbejdsmarkedsuddannelser, og det er hverken 70 pct. eller 55 pct., det er maksimale dagpenge. Der får man en ret til at vælge sig fri fra sit arbejde, en ret til at vælge et uddannelses tilbud. Det er betalt frihed til uddannelse, og dette forlig har intet med betalt frihed til uddannelse at gøre.

En anden forskel på dette forlig og betalt frihed til uddannelse er selvfølgelig, at retten til at vælge uddannelse indebærer, at uddannelsesstilbuddene er der, og at uddannelsesstilbuddene ikke alene er ord på et stykke papir fra undervisningsministeren, men vi har indtil dette tidspunkt ikke hørt overbevisende argumenter for, at de i realiteten eksisterer, når de ledige står og vil have dem. Der er ikke nogen, der kan få fornuftige mennesker bildt ind, at man kan spare 1½ mia kr. og så lave perspektivrige reformer for de ledige. Det er noget gøgl.

Jens Otto Madsen (VS):

Sidste torsdag diskuterede folketinget den såkaldte dagpengeskandale, det manglende lovgrundlag for mange års praksis med forskudsudbetalinger til A-kasserne. I dag, ugedagen efter, diskuterer vi det, som reelt burde kaldes dagpengeskandalen. Dette forlig mellem regeringen og de radikale vil bombe tusinder af langtidsledige, navnlig ufaglærte og i særdeleshed kvinder, ned på et fantastisk lavt leveniveau, et leveniveau, vi i dag kun kender fra varighjælp-området. Regeringspartierne og de radikale taler om, at man vil føre en aktiv arbejdsmarkedspolitik og gøre en ekstra indsats for de langtidsledige gennem uddannelsesstilbudsordningen, en ordning, som de fleste ikke vil kunne anvende til at øge deres beskæftigelsesmuligheder. Hvorfor nu det? Ja, fordi vi har en generelt stor arbejdsløshed på knap 300.000, som regeringen ikke vil gøre en aktiv indsats for at reducere. Kun en beskæftigelsesfremmende politik ville være en reel hjælp til de mange arbejdsløse.

Det er egentlig fantastisk, at de radikale med deres historiske tradition har villet lægge navn til sådan et asocialt forlig. På partiets nylig afholdte landsmøde i september var der mange røster, som sagde, at skulle der spares yderligere, skulle det i al fald ikke ramme de dårligst stillede i samfundet, og jeg tilføjer igen: men dagpengeforliget rammer netop de allersvageste på arbejdsmarkedet, de langtidsledige og heriblandt specielt de ufaglærte kvinder.

Jeg kan godt forstå, at der er oprør og væmmelse over forliget blandt de radikale græsrodder, ikke mindst i hr. Bernhard Baunsgaards bagland. De radikale er ved at